

234524

מספר מערכת:

עבריינות בין חולים

הנסיון לרצח גבו
הפסיכופאטים (%)
לות האגרסיביות ד
יינות נגד רכוש,

ג) עבירות נגד המוסר: 13.4%

אונס	3.80
נסיון לאונס	1.52
אמוראליות (התנהגות מוסרית סוטה — בפועל)	4.28
התנהגות סוטה מבחינה מוסרית ללא ביצוע האקט	3.80

13.4%

ד) כביב רצח: 8.55%

רצח שהצליח	5.23
נסיון לרצח	1.90
איומים לרצח (שכללו סכנה להגשמה)	1.42

8.55%

נראה שעבריינותם של הפסיכופאטים מקבו-
צת המחקר הנוכחית, מאופיינת בעיקרה בפעילות
אנטי חברתית המעניקה לחולה גריות ומתח (נג-
בה ותקיפה) שלהם הוא, כנראה, זקוק.
(2) אם נשווה את עבריינותם של הפסיכו-
פאטים מקבוצת המחקר עם זו של הסכיזופרנים
מאותו בית חולים וששוו בו באותן שנים נמצא,
שבין הסכיזופרנים העבריינים שכיחות הרצח

א) חולים שפוטטים שנמצאו עפ"י החוק הצרפתי
לא אחראיים כעשייתם העבריינית (סעיף 64
לחוק). ב) חולים קשים או מסוכנים הנשלחים
ממרכזים רפואיים אחרים, שעקב היותם בתי
חולים רגילים, אינם מסוגלים לאשפוזם בלא להס-
תכן בסכנה פוטנציאלית.

ד. קלאסיפיקציה של העבריינות*
(ראה טבלה מס' 1).

ה. עיונים בממצאים

(1) אם נעיין בטבלת הממצאים הנ"ל בהת-
מקדות לארבע חטיבות של פשיעה, נמצא:

א) גנבה: 62.37%

תוך תקיפה	9.52
בלא תקיפה	52.85

62.37%

ב) תקיפה: 20.57%

תוך שכרות	8.57
ללא שכרות	2.38
מלווה בגנבה	9.52

20.57%

טבלה מס' 1

סוג העבירה	מספר	האחוז
רצח	11	5.23
נסיון לרצח	4	1.90
תקיפה ופשיעה בעקבות שכרות פאתולוגית	18	8.57
תקיפה ופשיעה	5	2.38
אונס	8	3.80
נסיון לאונס	3	1.42
עבירות נגד המוסר	9	4.28
גנבה מלווה בתקיפה פיזית	20	9.52
גנבה	111	52.85
הצתה	3	1.42
איומים לרצח	9	4.28
התנהגות סוטה בלא אקסוס ריאות	8	3.80
תיק ללא פרטים מספיקים	1	0.47
סה"כ	210	

סוג העבירה

רצח
נסיון לרצח

תקיפה ופשיעה בע
תקיפה ופשיעה

אונס
נסיון לאונס

עבירות נגד המוסר
גנבה מלווה בתקי
גנבה

פעולות הצתה
איומים לרצח

התנהגות מוסרית נ
האקסוס ריאות
תיק ללא פרטים מ

סה"כ

* בין החולים בסג

(3) יקשה להבין
בין הסכיזופרנים, או
של הפסיכופאטים,
מס' 3, 4, 5.

מהטבלאות האלה
(א) האגרסיביות ה
אצל הסכיזופרנים ג
המבצעים את הפשע
שהם פראנואידים, י
דליריום.

(ב) האימפולסיביות
שכיחה ביותר בין ה

והנסיון לרצח גבוהה יותר (39.31%) מאשר בין הפסיכופאטים (7.13%) וכן בכל הקשור לפעילות האגרסיבית המלווה בפציעה. לא כן בעבר-יינות נגד רכוש, ששכיחותה אצל הפסיכופאטים גבוהה יותר (52.85 + 9.52 = 62.37%) מאשר אצל הסכיזופרניים (15.38 + 3.418 = 18.798%). פירוט הממצאים ההשוואתיים יראה כדלקמן:

טבלה מס' 2

סוג העבירה	פסיכופאטים		סכיזופרניים *	
	מספר	האחוז	מספר	האחוז
רצח	11	5.23	32	27.35
נסיון לרצח	4	1.90	14	11.96
תקיפה ופציעה בעקבות שכרות פאתולוגית	18	8.57	1	0.85
תקיפה ופציעה	5	2.38	21	17.94
אונס	8	3.80	2	1.709
נסיון לאונס	3	1.42	7	5.98
עבירות נגד המוסר	9	4.28	2	1.709
גנבה מלווה בתקיפה פיזית	20	9.52	4	3.418
גנבה	111	52.85	18	15.38
פעולות הצתה	3	1.42	1	0.85
איומים לרצח	9	4.28	8	6.83
התנהגות מוסרית סוטה בלא ביצוע	8	3.80	4	3.41
האקטוס ריאוס	1	0.47	3	2.56
חיק ללא פרטים מספיקים				
סה"כ	210		117	

* בין החולים בסכיזופרניה נמצאים חולי פראנויה.

(3) יקשה להבין את אופייה של העבריינות בין הסכיזופרניים, אותה הצענו להשוואה עם זו של הפסיכופאטים, אלא אם כן, נעיין בטבלאות מס' 3, 4, 5.

טבלה מס' 3

סוג העבירה	סכיזופרניים ⁴		סכיזופרניים ⁴	
	מספר	האחוז	מספר	האחוז
גנבה	22	28.57	19	35.185
הצתה	1	1.29	1	1.85
רצח	32	41.55	14	25.92
תקיפה	22	28.57	20	37.03
סה"כ	77		54	

מהטבלאות האלה ניתן להסיק:

(א) האגרסיביות הקיצונית (רצח ונסיון לרצח) אצל הסכיזופרניים גבוהה ביותר רק בין אלו המבצעים את הפשע והם חולים, בפראנויה או שהם פראנואידים, לאמור, מחלתם מלווה ב-דליריום.

(ב) האימפולסיביות בעשייה העבריינית היתה שכיחה ביותר בין הפראנואידים ובין חולי ה-

גזות מוסרית
בחינה מוסרית

הכללו סכנה

יכופאטים מקבו-
בעיקרה בפעילות
גדירות ומתח (גנ-
ה, זקוק.
תם של הפסיכו-
של סכיזופרניים
אותן שנים נמצא,
ש שכיחות הרצח

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.
24.
25.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
38.
39.
40.
41.
42.
43.
44.
45.
46.
47.
48.
49.
50.

עבריינות בין תולים פסיכו

15—17 שנה, מתרבה ה גדולה מהתועלתיות שבו ניות וכד'). ב-40/210 גילאים אלה והוכנסו ל נמצאו כמיומנים יותר ב נית שלהם; כנראה מעז האחרים.

גיל הפשיעה, שבו ה נית הגדולה ביותר, באוכ 14—24 שנה. מגיל 24— ירדה ונראה שאחת הסינ

הערות סיום

(א) הפסיכופאטים שב בבתיים שבהם לא יכלו ל שיביאם להתנהגות הבר בנו לעצמם מסגרת של Controls) שתאפשר לה: שות החברה הפסיכופאט ונכנעו להם.

המערכת המפקחת על ביותר. פארין מדבר על שהרחיק את ה"אני-העלי אמצעי ההגנה שלו מופני ריות — גגד ה"אני העל הפסיכופאט "משליך" ל: פונו על איש אחר או על הוא נפתר מהצורך בתחו האשם. פארין טוען, שו החיתורים, ועם הוויונורכי לו, ואילו את האיסורני ההתכחשות ל"אני העליו לחברה ולחלק נכבד מהו פסיכופאטים הם אכן, ב גישתם היא מציאותית או מציאותיים (מאמינים אמ ה"שחיתות הפנימית" טאת, כאותם הנסיונות שרידי ה"אני-העליון" שי חקה וההשלכה שעברו ע

טבלה מס' 4

סוג העבירה	1978 בנוש-ארד		ארד 1976	
	מספר	האחוז	מספר	האחוז
גנבה	13	41.93	15	42.85
הצתה	1	3.22	1	2.85
רצח **	10	32.25	1	2.85
תקיפה *	7	22.58	18	51.42
סה"כ	31		35	

- 1) 6/210 שהם 2.85% ננטשו עם הלידה.
- 2) 14/210 שהם 6.66% נולדו לאימהות רוו-קות.
- 3) 48/210 שהם 22.85% גדלו במשפחות הרוסות.
- 4) 37/210 שהם 17.619% גדלו במשפחות עם מריכות תמידיות בין ההורים.
- 5) 18/210 שהם 8.57% מהילדים הופקדו עם לידתם לגוף שלישי (סבתא, דודה, לשכה סוציאלית) שיגדלום — מהוסר יכולת תפ-קוד תקין של האם.
- 6) 36 הורים — שהם 4 זוגות, 26 אבות, 2 אימהות, נמצאו שיכורים כרוניים.
- 7) 6 הורים — שהם 4 אימהות ושני אבות — היו בטיפול פסיכיאטרי נמשך (2.86%).
- 8) 3 הורים נשפטו כעבריינים: 1 — רצח; 1 — גניבה; 1 — אונס וגניבה (1.43%).
- 9) נציין כי בין 210 הנחקרים היו — 13 בנים יחידים, 21 היו הצעירים שבין היל-דים ו-14 האמצעים.

ההתנהגות האנטי-סוציאלית

ההתנהגות האנטי-הברתית הופיעה לראשונה בין הגילאים 8—10; בין הגילאים 10—11 ה- נשירה מספסל הלימודים היא הגדולה ביותר; בגיל 14 מופיעות הפעילויות העברייניות הברו-רות של גניבה וכד'. העשייה העבריינית בגיל זה מתאפיינת בתועלתיות שבה. מאוחר יותר,

טבלה מס' 5

סוג העבירה	1978 בנוש-ארד (1978)		ארד (1976)	
	מספר	האחוז	מספר	האחוז
גנבה	18	34.46	19	35.185
הצתה	1	1.92	1	1.85
רצח	18	34.46	14	25.92
תקיפה	15	28.84	20	37.03
סה"כ	52		54	

בין הפסיכופאטים, אם כי בצורות הסכיזופרניות ללא דליריום היא משתווה לזו של הפסיכופאטים. חייבים אנו, בכל זאת, להדגיש כי איפיונה של פעילות עבריינית זו, אף שמדובר באותה עבירה, שונה בהחלט.

(ד) הפסיכופאט בעשייתו העבריינית יודע ו- מבין את אשר הוא עושה. בין הסכיזופרנים ה- ממצאים חלוקים ומעניינים. (עיין (1); לא נוכל כאן לשוב ולפרט בנידון).

1. התא-המשפחתי

ההורים*

הממצאים השונים מורים שהתא המשפחתי של הפסיכופאטים העבריינים היה בין הגורמים הדומיננטים להתהוות הפסיכופאטיה ו/או ההת-נהגות העבריינית. באוכלוסייה הנחקרת נמצא:

גשמע כה מוסרי או שהוא מתנהג, בתחום כלשהו, במוסריות יתירה. כל זאת ניתן לו את "התכשר" להתנהגות הסוטה בתחומים הרבים האחרים.

פארין טוען שהפסיכופאט מזדהה עם "רצח האב" במקום עם "דמות האב", ולכן הוא מלא סיגה וחינו במרד עם התבררה.

אדלר רואה בהתהוות הפסיכופאטיה כתוצאה של הזנחה מוסרית או הזנחה כללית, שמנעה מהילד את היכולת לקלוט את הנורמות החבר-תיות. אוכלוסיית המחקר מורה על ילדות קשה ואווירה משפחתית בלתי תקינה, שמנעה אפשרות של התפתחות נפשית נאותה.

אדלר רואה בהתהוות הפסיכופאטיה כתוצאה של הזנחה מוסרית או הזנחה כללית, שמנעה מהילד את היכולת לקלוט את הנורמות החבר-תיות. אוכלוסיית המחקר מורה על ילדות קשה ואווירה משפחתית בלתי תקינה, שמנעה אפשרות של התפתחות נפשית נאותה.

ב) באוכלוסיית חולי הנפש המיפרים את ה-הוק, נוכל לשבח את הפסיכופאט בראשיתו של הרצף כשבקצהו השני יימצא הסכיון הפרק. הפסיכו-פאט, הסובל כנראה מחסך בגירויים, נמצא ב-חיפושים המתמידים אחריהם, ואילו הסכיון הפרק המופגז בהם ללא הרף מנסה להשתחרר מהם ע"י פעילות יתירה ואימפולסיבית או התכנסות תוך-עצמית.

ג) המסגרות הקיימות, הקולטות פסיכופאטים אינן מתאימות, אלא אם כן מטרתן היא להגן על החברה.

מסגרת בית הסוהר במתכונתו הקיימת וכן המרכזים הרפואיים בהם שהינו ועבדנו בצרפת, אינם מהווים אלא מקלטים, אך לא מקומות שיקום.

ד) נראה לנו, כי חוסר האונים מול התופעה מונע את הטיפול היאות מפני שאין יודעים אותה. אם יתאשרו הממצאים החלקיים שעל פיהם ניתן לסבור, כי הפסיכופאטים סובלים מליקוי חמור בתפקודה של מערכת העצבים האוטונומית, ואם אכן יאותר המיפגע ויימצאו האמצעים התרופ-תיים לטיפול, תבוא אולי התופעה על פתרונה החלקי.

ברור הוא, שמפגע זה במערכת העצבים ה-אוטונומית, ייתכן והוא תוצאה של גורמים נפ-שיים וחברתיים המשפיעים על המערכות הפיזיו-לוגיות.

15-17 שנה, מתרבה הגניבה שהחנאה שבצידה גדולה מהתועלתיות שבה (גניבת אופנועים, מכו-ניות וכד'). ב-40/210 מהמקרים, הם נשפטו ב-גילאים אלה והוכנסו למוסדות. עבריינים אלה נמצאו כמיומנים יותר בהמשך הקריירה העבריי-נית שלהם; כנראה מעצם המגע עם העבריינים האחרים.

גיל הפשיעה, שבו הופיעה העשייה העבריי-נית הגדולה ביותר, באוכלוסייה הנחקרת, היה בין 14-24 שנה. מגיל 24-37 שכיחות העבריינות ירדה ונראה שאחת הסיבות היא האישפוז עצמו.

הערות סיום

א) הפסיכופאטים שבאוכלוסייה הנחקרת, גדלו בבתי שבהם לא יכלו ליצור לעצמם כוח מניעה שיביאם להתנהגות חברתית תקינה. נראה שלא בנו לעצמם מסגרת של מעצורים נפשיים (Inner Controls) שתאפשר להם לתפקד בהתאם לדרי-שות החברה. הפסיכופאטים נשלטו ע"י דהפיהם ונכנעו להם.

המערכת המפקחת על התנהגותם היתה חלשה ביותר. פארין מדבר על הפסיכופאט כעל איש שהדחיק את ה"אני-העליון" שלו או כמתכחש לו. אמצעי ההגנה שלו מופנים נגד הדרישות המוס-ריות — נגד ה"אני העליון" המפריע לו לחיות. הפסיכופאט "משליך" לעיתים קרובות את מצ-פוגו על איש אחר או על אוטוריטה כלשהי, ובכך הוא נפתר מהצורך בתחושת האחריות וברגשות האשם. פארין טוען, שהפסיכופאט מזדהה עם היתורים, ועם הוויתורים שדמות האב העניקה לו, ואילו את האיסורים הוא משליך מעצמו.

ההתכחשות ל"אני העליון" היא ההתכחשות גם לתברה ולחלק נכבד מהמציאות, ומשום כך ה-פסיכופאטים הם אכן, בחלקם, לא מציאותיים. גישתם היא מציאותית אך דרכם ואמונותיהם לא מציאותיים (מאמינים אמונה עיוורת בשקריהם).

ה"שחיתות הפנימית" של הפסיכופאט מתב-טאת, באותם הנסיבות שהוא עושה לשחד את שרדי ה"אני-העליון" שלו (לאחר תהליכי ההד-קה וההשלכה שעברו עליו). זו הסיבה, שהוא

פרנאידים	
המספר	האחוז
3	16.6
0	0.00
13	72.22
2	11.11
18	

נבדל עם הלידה, 6 נולדו לאימהות ריו-

22.8 גדלו במשפחות

17.6 גדלו במשפחות בין החורים.

8 מהילדים הופקדו עם (סבתא, דודה, לשכה — מחוסר יכולת תפ-

4 זוגות, 26 אבות, 2 כורים כרוניים.

ושני אבות — אטרי נמשך (2.86%).

עבריינים: 1 — רצח; אונס וגניבה (1.43%).

הנחיתים היו — 13

היו שבים היל-

רית הופיעה לראשונה

ין הגילאים 10-11 ה-

היא הגדולה ביותר;

יות העבריינות הברו-עשייה העבריינית בגיל

ות שבה מאוחר יותר,

ה ע ר ו ת

1. Addad, M. — "Schizophrenie, Délinquance, Irresponsabilité Pénale" — Université de Droit D'Economie et de Sciences Sociales de Paris 2, 1976, 760 pages.
2. Addad, M. et M. Benezech — "Schizophrenie et Délinquance" Annales — Médico — Psychologiques, Paris, t, 1 — 135e année, no. 1, pp. 1-33.
3. Benezech, M., Addad, M., et G. Robert — "Formes Cliniques et Dangerosité dans la Schizophrenie — A Propos d'une enquête portant sur 42 malades en service de Sécurité" — Bordeaux Medical, 1976, 20, 2, 1610-1611.
4. Benezech, M., Vankeirsbilck, D., Addad, M., et Bourgeois, M. — "Les Malades Mentaux Difficiles et/ou Dangereux" — Annales Medico-Psychologiques, Paris, t. 2, 135e année, no. 4, pp. 641-675.
5. Cason, H. — "The Psychopath and Psychopathic" — J. of Criminal Psychopathology, 1943, 4, 522-527.
6. Cason, H. — "The Symptoms of the Psychopath" — Public Health Reports, 1946, Vol. 61.
 קיסון מוצא 202 מושגים שונים לתיאור הפסיכו-פאט, 55 דפוסים שונים של פסיכופאטיה ו-30 סוגים שונים של התנהגות פסיכופאטיה. לצרכי עבודה זו, כל החולים הוגדרו כפסיכו-פאטים ע"י הצוות הרפואי של אותו מרכז רפואי כשראשי הצוות היו קבועים באותן שנים.
 הפרובלמטיות שבהגדרת התסמונת הקלינית שב-
 פסיכופאטיה ובשאר מחלות נפש הועלתה בהר-
 חבה ע"י — Scheff, T.J., "Mental Illness and Social Processes, 1967, N.Y. Harper and Row.

8. במחקרם של שלדון ואלינור גליק 1950, הדין בעבריינות משווה בין 2 קבוצות נערים באזורי עוני ("Unraveling Juvenile Delinquency", מוצאים (The Commonwealth Fund, N.Y. פרק X) את ההתייחסות הבאה להשפעתו של התא המשפחתי באמצעות הטבלאות הבאות :

משפחות הרוסות (באתוים)

הפרש	לא עבריינים	עבריינים	ממצב המשפחה
+26.2	34.2	60.4	הרוסה
-26.2	65.8	39.6	לא הרוסה

מיב הפניקות בחיי המשפחה (באתוים)

הפרש	לא עבריינים	עבריינים	מיב הפניקה בחיי המשפחה
18.0	9.2	27.2	ההורים נפרדו מספר פעמים
9.4	12.8	22.2	ההורים נפרדו או התגרשו
6.4	13.6	20.0	הורה אחד או שניהם מתו אחד או שניים
8.0	6.0	14.0	מהתורים נעדרו מהבית במשך שנה או יותר
3.8	1.0	4.8	ההורים עזבו את הנער בהיוולדו

הניתוח מראה כי בכל סוג וסוג של פגיעה שכיחה הקבוצה העבריינית מן הבלתי עבריינית.

הורה תחליף (באתוים)

הפרש	לא עבריינים	עבריינים	המצב
-34.0	88.0	54.0	אין הורה תחליף
+34.0	12.0	46.0	יש הורה תחליף